

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

Отже, студенти експериментальної групи мають міцніші знання (коефіцієнт міцності знань більший в 1,72 разу) порівнюючи зі студентами контрольною групою.

Запропонована модель більш чутливо реагує на реальні потреби суспільства, оскільки педагог в ній виконує допоміжну функцію керівника, а не основного носія інформації, від якого вимагається сучасний стиль управління, нова особистісна позиція, формування нового типу аналітичного і критичного мислення, стилю комунікативної та інтелектуальної діяльності, нового напрямку на спільну діяльність, спільної побудови проектів і програм, які забезпечують функціонування та взаємозв'язок усіх компонентів системи освітнього процесу. За таких умов майбутні фахівці повною мірою розвивають навички самостійної дослідницької діяльності, вміють спілкуватися і працювати в команді.

Впровадження експериментальної методики з використанням технологій дистанційного навчання дозволило збільшити коефіцієнт міцності знань студентів в 1,72 разу. З огляду на це дистанційна форма навчання в Україні має бути визначена як один з інструментів, що забезпечує інноваційний підхід до освітньої діяльності, з урахуванням профільних особливостей конкретного ВНЗ. Для ефективного використання зазначених технологій необхідно визначити цільову аудиторію, а також перелік навчальних дисциплін, які можуть бути ефективно реалізовані.

Перспективами подальших розвідок буде більш поглиблена реалізація експериментальної методики з використанням технологій дистанційного навчання в процесі вивчення дисциплін професійної і практичної підготовки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Горбатюк Р. М. Структурно-функціональна модель технології формування педагогічної фасилітації майбутніх інженерів-педагогів / Р. М. Горбатюк // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: збірник наукових праць. Вип. 44. – Київ; Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2016. – С. 290–294.
2. Гуревич Р. С. Інформаційно-комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, М. М. Козяр. – Львів: ЛДУ БЖД, 2012. – 380 с.
3. Стефаненко П. В. Дистанційне навчання у вищій школі: монографія / П. В. Стефаненко. – Донецьк: ДонНТУ, 2002. – 400 с.

REFERENCES

1. Horbatiuk R. M. Strukturno-funktsionalna model tekhnolohii formuvannya pedahohichnoi fasylyitatsii maibutnix inzheneriv-pedahohiv [Structural and functional model of formation of educational facilitation of future engineer teachers], Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy: zbirnyk naukovykh prats. Vol. 44. Kyiv, Vinnytsia: TOV firma «Planer», 2016, pp. 290–294.
2. Hurevych R. S. Informatsiyno-komunikatsiini tekhnolohii v profesiyinii osviti maibutnix fakhivtsiv [Information and communication technologies in the professional education of future professionals], Lviv: LDU BZhD, 2012. 380 p.
3. Stefanenko P. V. Dystantsiine navchannia u vyshchiiy shkoli: monohrafiia [Distance learning in higher education: a monograph], P. V. Stefanenko. Donetsk, DonNTU, 2002. 400 p.

УДК 378.004

О. В. СОКОЛЮК

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Представлено теоретичне обґрунтування процесу формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів вищих навчальних закладів засобами інформаційно-комунікаційних технологій як необхідної умови якісної підготовки майбутнього фахівця. Визначено поняття

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

«компетентність» і «здоров'язберігаюча компетентність» у контексті встановлення рівнів розвитку і професійного становлення особистості викладача ВНЗ. Проаналізовано сучасні підходи, напрями діяльності щодо формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів ВНЗ та ефективність їх використання. Обґрунтовано особливості формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів ВНЗ засобами інформаційно-комунікаційних технологій.

Ключові слова: здоров'язбереження, компетентність, викладач ВНЗ, майбутній фахівець, інформаційно-комунікаційні технології.

О. В. СОКОЛЮК

ФОРМИРОВАНИЕ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩЕЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ СРЕДСТВАМИ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ

Представлено теоретическое обоснование процесса формирования здоровьесберегающей компетентности преподавателей высших учебных заведений средствами информационно-коммуникационных технологий, как необходимого условия качественной подготовки будущего специалиста. Определены понятия «компетентность» и «здоровьесберегающая компетентность» в контексте уровней развития и профессионального становления личности преподавателя вуза. Проанализированы современные подходы, направления деятельности к формированию здоровьесберегающей компетентности преподавателей вузов и эффективность их использования. Обосновано особенности формирования здоровьесберегающей компетентности преподавателей вузов средствами информационно-коммуникационных технологий.

Ключевые слова: здоровьесбережения, компетентность, преподаватель вуза, будущий специалист, информационно-коммуникационные технологии.

O. SOKOLYUK

HEALTH-FORMATION OF COMPETENCE UNIVERSITY PROFESSORS MEANS INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES

The article presents the theoretical foundations of the process of formation of health-preserving competences among university teachers by means of information and communication technologies as a prerequisite for quality training of future specialists. The concepts of «competence», «health-preserving competence» at the level of professional development of university teachers have been analyzed. Current approaches, activities in the formation of health-preserving competences of university teachers and efficiency of their use in education have been studied in the article. Special attention has been put into the formation of health-preserving competence among university teachers by means of information and communication technologies.

Keywords: school health, competence, teacher school, future specialists, information and communication technologies.

Складність і суперечливість соціально-економічної і політичної ситуації в країні вимагає ефективного розвитку та оновлення змісту професійної діяльності викладачів ВНЗ як необхідної умови якісної підготовки майбутнього фахівця. В Україні, як і в багатьох розвинених країнах світу, формування інституту освіти є одним із першочергових завдань, яке ставлять перед собою держава і суспільство. Разом з тим інноваційні процеси, що поступово імплементують в усі сфери суспільного життя, не могли обійти систему вищої освіти: виникають альтернативні системи навчання, впроваджуються нові педагогічні, здоров'язберігаючі технології, які потребують переосмислення теоретичної основи оновлення змісту та форм освіти і їх практичної реалізації у вищій школі.

Як зазначає В. Кремень, «на даному етапі розвитку нашого суспільства потрібні кардинальні кроки щодо внутрішньої модернізації, структурної перебудови системи освіти. При цьому будемо керуватися тим, що у світі все більше робиться наголос на якості освіти, на

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

універсальності підготовки випускника та його адаптованості до ринку праці, на особистісну орієнтованість навчального процесу та його інформатизацію, на важливість освіти у забезпеченні сталого людського розвитку» [2, с. 9].

Оскільки система освіти є засобом надання професії і головним шляхом виходу молоді на ринок праці, то основна проблема, яка стоїть перед вітчизняною вищою школою – це підготовка фахівців на високому рівні з метою наближення нашої держави до європейських країн. Отож, повинен відбуватися розвиток науки та освіти та її відповідність змінам сучасності в усіх галузях, включаючи здоров'язбереження молоді, для забезпечення конкурентоздатності України в світі [3, с. 122; 6, с. 376].

Компетентності дозволяють визначити готовність викладача ВНЗ до професійної діяльності, його подальшого особистого розвитку й активної участі в житті суспільства, бути готовим змінюватись і пристосовуватись до нових потреб ринку праці, оперувати й управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись упродовж життя [1, с. 91].

Аналіз науково-методичної літератури показує, що розробкою класифікації компетенцій і компетентностей, а також вивченням змістового наповнення цих понять займалися вітчизняні та зарубіжні науковці: О. Овчарук, З. Харріс, Б. Хобарт та ін. Проблеми загальнопедагогічної підготовки викладачів у вищій школі висвітлено в працях О. Дубасенюк, В. Кременя, Л. Морської та ін. Дослідження, присвячені здоров'ю людини, комплекс ідей і наукових положень, зумовлених парадигмою здоров'ятворення, відображені в працях таких учених, як М. Амосов, Г. Апанасенко, І. Брехман, Т. Бойченко, С. Бондаренко, Е. Булич, Е. Вайнер, В. Горашук, С. Омельченко, В. Петленко, Н. Слободяник, Л. Сущенко та ін.

Метою статті є теоретичне обґрунтування шляхів формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів ВНЗ засобами інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) як необхідної умови якісної підготовки майбутнього фахівця.

У психолого-педагогічній літературі представлена значна кількість понять, які характеризують певний рівень розвитку і професійного становлення особистості педагога, здатного до ефективної реалізації педагогічної діяльності, серед них – «компетентність», «професійна компетентність», «педагогічна майстерність», «професіоналізм педагога», «педагогічна діяльність» й ін. Зазначені поняття характеризують не тільки генезис особистості педагога в процесі професіоналізації, а й відображають сутність рівнів реалізації професійної діяльності.

Вимоги до професійних якостей викладача ВНЗ передбачають наявність творчого потенціалу, глибоке розуміння дидактичних процесів, постійну підтримку та вдосконалення професійного рівня. Існуючі моделі і стандарти компетентності фахівців відображають вимоги до викладачів, проте практично не вказують шляхи їх удосконалення. Щоби викладач був кваліфікованим, компетентним фахівцем, необхідно формувати в нього таку свідомість, що спонукає до продуктивної, творчої професійної діяльності, здатність ефективно будувати навчальний процес на основі педагогічних технологій, які мають бути здоров'язберігаючими. За умови формування здоров'язберігаючої компетентності, глибоких знань практичного використання здоров'язберігаючих технологій та оволодіння складними механізмами професійної діяльності можливі позитивні зміни в системі вітчизняної освіти.

Поняття «компетентність» – складне та багаторівневе і визначається як набір знань, умінь, навичок, здібностей, цінностей, способів діяльності, що сприяє особистому успіху, покращує якість навчально-виховного процесу.

На нашу думку, поняття «компетентність здоров'язбереження» об'єднує в собі всі напрямки діяльності викладачів ВНЗ щодо формування, збереження та зміцнення власного здоров'я та майбутніх фахівців. Це є:

- сприятливі умови праці у вищій школі (відсутність стресових ситуацій, адекватність вимог, методик навчання та виховання);
- оптимальна організація навчального процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних норм);
- повноцінний та раціонально організований руховий режим;
- відповідність навчального та фізичного навантажень можливостям студентів;
- створення у ВНЗ системи управління та моніторингу здоров'язберігаючих технологій;

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

– навчання методам самооцінки та контролю стану і рівня здоров'я.

Особливість формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів ВНЗ полягає у вміннях: вирішувати проблеми соціального і фізичного здоров'я індивіда; визначати фізіологічні механізми співвідношення природних і соціальних чинників у становленні здоров'я особистості; розробляти систему завдань для самостійної, фізичної підготовки; формувати в учнів навички самостійної роботи з інформаційними джерелами для забезпечення самоосвіти в галузі збереження здоров'я; здійснювати моніторинг стану фізичного здоров'я з урахуванням вікових, анатомо-фізіологічних особливостей студента, рівня їх рухової підготовленості; відбирати і адаптувати необхідну інформацію з урахуванням дидактичних принципів і вікових особливостей студента.

Ми дотримуємося думки, що інформатизація освітньої галузі, використання ІКТ є інструментом поліпшення якості освіти і засобами підвищення рівня здоров'язберігаючої компетентності, оскільки дозволяють необмежено розширити доступ до інформації, урізноманітнюють технології [5, с. 56].

В освіті ІКТ можна застосовувати як: засоби навчання, засоби, за допомогою яких вдосконалюється процес викладання; інструмент пізнання навколишньої дійсності, самопізнання; засоби розвитку особистості того, кого навчають; інформаційно-методичне забезпечення й управління навчально-виховним процесом; засоби комунікації; засоби автоматизації процесу обробки результатів експерименту й управління; засоби автоматизації процесів контролю і корегування результатів навчальної діяльності; засоби організації інтелектуального дозвілля [7, с. 59].

Ми дотримуємося думки, що застосування ІКТ викладачами ВНЗ в процесі професійної діяльності дає можливість:

- збільшити представлення навчального матеріалу, зокрема, використання кольорів, графіки, анімації, відео, звуку дає можливість відтворювати реальні обставини діяльності;
- посилити мотивацію до навчання;
- активно залучати студентів до навчального процесу;
- розширювати комплекс використання навчальних завдань, адже ІКТ дозволяють успішно використовувати в процесі навчання завдання, які моделюють різні ситуації [4, с. 98].

Викладач ВНЗ повинен: володіти знаннями про технічні та дидактичні можливості ІКТ у своїй професійній діяльності; створювати проблемні ситуації; структурувати навчальну діяльність; здійснювати контроль і корекцію навчання; організувати самостійну роботу студентів; використовувати методи активізації навчальної діяльності; створювати і забезпечувати методичний супровід навчальних дисциплін засобами ІКТ; розробляти навчальні програмні середовища на основі ІКТ; аналізувати особливості фізичних, психічних, розумових досягнень студентів у ході навчального процесу; співпрацювати з фахівцями, які розробляють індивідуальні методи та прийоми валеологічної освіти; поєднувати теоретичну і практику підготовки; передбачати зміни у соціальній сфері та планувати діяльність відповідно до них; здійснювати діагностування, моделювання, прогнозування й удосконалення навчального процесу; правильно використовувати прийоми педагогічної корекції особистості; застосовувати ефективні методи і форми застосування ІКТ у навчальній діяльності з урахуванням їх комунікативної спрямованості; передбачати результати своєї діяльності в умовах використання ІКТ у навчальному процесі; застосовувати знання щодо організації навчання, планування оздоровчих процесів, вирішення завдань проблемного характеру.

Формувати здоров'язберігаючу компетентність викладачів ВНЗ можливо за допомогою таких засобів ІКТ:

- програми PowerPoint – для створення і проведення презентацій з метою вдосконалення практичних вмінь;
- табличного редактора Excel – для обчислення показників фізичного стану та розвитку особистості;
- відеоредактора Ediusstudio, Pinnaclestudio – для створення власних відеороликів, монтаж відео, нарізка файлів;

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

- мови програмування PHP – дозволяє розробити програмне забезпечення, яке може бути вільно розміщене в інтернеті і буде використовуватися для систематизації мультимедійного навчального матеріалу студентами, для обслуговування баз даних для діагностики фізичного стану викладачів, студентів [3, с. 75; 5].

Формування компетентності здоров'язбереження викладача ВНЗ реалізується через такі напрями діяльності: організація навчально-виховного процесу з урахуванням його психологічного і фізіологічного впливу на організм; використання комплексу оздоровчих заходів з метою покращення здоров'я викладачів; медичний, психологічний моніторинг стану їхнього фізичного і психічного здоров'я.

На формування здоров'язберігаючої компетентності викладачів ВНЗ впливають умови праці та застосування здоров'язберігаючих технологій в навчальному закладі. У ВНЗ найбільш доцільно формувати у викладачів здоров'язберігаючу компетентність, використовуючи технології, які:

- мають за основу комплексний характер збереження здоров'я;
- беруть до уваги більшість факторів, що впливають на здоров'я;
- враховують вікові та індивідуальні особливості як студентів, так і викладачів;
- забезпечують запровадження цілей та змісту політики освітнього закладу щодо зміцнення здоров'я студентів, викладачів та формування здорового способу життя;
- контролюють виконання настанов, зміст яких має здоров'язберігаючий та профілактичний характер;
- постійно покращують санітарно-гігієнічні умови ВНЗ, його матеріально-технічну та навчальну базу, соціально-психологічний клімат у колективі;
- заохочують викладачів до співпраці з студентами щодо участі в плануванні оздоровчої діяльності навчального закладу та до аналізу виконаної роботи;
- формують позитивне ставлення в структурі «викладач – студент», взаємоповагу та взаєморозуміння між викладачами й студентами та студентів між собою;
- періодично оцінюють ефективність технологій;
- практикують особистісно зорієнтований стиль навчання та стосунків зі студентами;
- створюють освітнє середовище, що забезпечує комфортні та безпечні умови життєдіяльності студентів та викладачів.

Ефективність формування здоров'язберігаючої компетентності вимагає активного залучення викладачів до здоров'язберігаючого навчального процесу, формування в них активної позиції щодо зміцнення і збереження власного здоров'я. Вона має поєднувати такі форми і види роботи:

– розробка та реалізація програм щодо формування навичок ведення здорового способу життя та профілактики шкідливих звичок;

– діяльність психологічної служби, допомога викладачам та майбутнім фахівцям у подоланні стресів, стану тривоги; формування доброзичливих взаємовідносин у колективі викладачів;

– заходи стосовно збереження та зміцнення здоров'я викладачів і студентів, створення умов для їх гармонійного розвитку: поширення передового досвіду шляхом проведення науково-практичних конференцій, семінарів, «круглих столів», тематика яких пов'язана із здоров'язбереженням, спортивно-масових, туристичних заходів; днів здоров'я у навчальному закладі; додаткове навчання викладачів ВНЗ щодо використання новітніх педагогічних, здоров'язберігаючих технологій в практичній діяльності, які спрямовані на їх особистий розвиток та створення педагогічної системи з використанням системного підходу.

– методи відновлення і стимуляції працездатності відповідно до наукових рекомендацій для збереження повноцінного здоров'я особистості;

– створення умов, які активізують викладачів ВНЗ до використання ІКТ, стимулюють їх у роботі для формування компетентності здоров'язбереження.

Показниками формування компетентності викладачів ВНЗ у питаннях здоров'язбереження є:

- уявлення про здоров'я, здоровий спосіб життя, про чинники, які впливають на здоров'я;

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

- сприйняття здоров'я як загальнолюдської цінності;
- вміння відстежувати і фіксувати позитивні і негативні зміни в стані власного здоров'я і здоров'я оточуючих;
- уміння складати ефективну і дієву програму збереження та відновлення здоров'я учасників навчально-виховного процесу;
- вміння створювати здоров'язберігаюче середовище в навчально-виховному процесі;
- володіння способами організації і реалізації діяльності щодо профілактики і здоров'язбереження;
- володіння здоров'язберігаючими технологіями [6, с. 378].
Формування здоров'язберігаючої компетентності викладача ВНЗ сприяє:
- різнобічному розвитку викладачів, їх самовдосконаленню, бажанню вчитися впродовж усього життя, розумінню процесів покращення здоров'я;
- здатності застосовувати опановані знання у професійній діяльності;
- удосконаленню професійної майстерності;
- підвищенню рівня здоров'я свого та оточуючих [7, с. 211].

На основі сказаного вище узагальнюємо, що здоров'язберігаюча компетентність – це властивість педагога, який компетентно, цілеспрямовано і самостійно, із знанням вимог до професійної діяльності в умовах інформатизації освітнього простору і своїх можливостей та обмежень здатний застосовувати здоров'язберігаючі технології у процесі навчання, виховання, методичної і дослідницької діяльності, на основі аналізу педагогічних ситуацій може бачити і формулювати педагогічні завдання та знаходити оптимальні способи їх вирішення із використанням ІКТ, самовдосконалювати свої професійні якості в галузі здоров'язбереження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Компетентність саморозвитку фахівця: педагогічні засади формування у вищій школі / О. О. Біла, Т. Р. Гуменникова, Я. В. Кічук. – Ізмаїл: ІДГУ, 2007. – 236 с.
2. Кремень В. Г. Вища освіта і наука – пріоритетні сфери розвитку суспільства у XXI столітті / В. Г. Кремень // Вища школа. – 2002. – № 4/5. – С. 3–33.
3. Нагорнюк Л. Є. Формування іншомовної професійної комунікативної компетентності майбутніх журналістів у процесі фахової підготовки: дис. канд. пед. наук : 13.00.04 / Л. Є. Нагорнюк. – Тернопіль, 2008. – 271 с.
4. Павленко І. О. Валеологічне мислення як показник професійно-педагогічного мислення студентів – майбутніх учителів природничих дисциплін / І. О. Павленко // Науковий вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – Вип. 98. – Т. 4. – Чернігів, 2012. – С. 288–292.
5. Соколюк О. В. Використання інформаційних технологій у професійній підготовці майбутніх учителів основ здоров'я / О. В. Соколюк // Науковий вісник Кременецького обласного гуманітарно-педагогічного інституту ім. Тараса Шевченка. Серія: Педагогіка. – 2013. – Вип. 1. – С. 55–59.
6. Соколюк О. В. Соціальна зумовленість процесу формування інформаційної компетентності майбутніх учителів основ здоров'я / О. В. Соколюк // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. – К.; Вінниця, 2013. – Вип. 40. – С. 375–380.
7. Соціально-просвітницькі тренінги з формування мотивації до здорового способу життя та профілактики ВІЛ/СНІДу: навч.-метод. посібник для викладачів валеології, основ медичних знань та безпеки життєдіяльності, вчителів основ здоров'я, студ. вищих пед. навч. закладів / С. В. Страшко, Л. А. Животовська, О. Д. Гречишкіна та ін. – К.: Освіта України, 2006. – 260 с.

REFERENCES

1. Bila O. O., Humennykova T. R., Kichuk Ya. V. Kompetentnist samorozvytku fakhivtsia: pedahohichni zasady formuvannia u vyshchii shkoli [Self development competence of the specialist: pedagogical principles of formation in high school], Izmail. derzh. humanist. un-t., Izmail, IDHU, 2007, 236 p.
2. Kremen V. H. Vyshcha osvita i nauka – priorytetni sfery rozvytku suspilstva u XXI stolitti [Higher education and science - priority areas of social development in the XXI century]. Vyshcha shkola, 2002, Vol 4/5, pp. 3–33.
3. Nahorniuk L. Ye. Formuvannia inshomovnoi profesiinoi komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnix zhurnalistiv u protsesi fakhovoi pidhotovky [Formation of professional foreign language communicative

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ І ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ

- competence of future journalists in the process of professional training]. dys. kand. ped. Nauk, 13.00.0, Ternopil, 2008. 271 p.
4. Pavlenko I. O. Valeolohichne myslennia yak pokaznyk profesiino-pedahohichnoho myslennia studentiv – maibutnikh uchyteliv pryrodnychkykh dystyplin [Valeological thinking as an indicator of professional pedagogical thinking of students - future teachers of Natural Sciences]. Naukovyi visnyk Chernihivskoho nats. ped. un-tu. Seriia: Pedahohichni nauky. Fizychnе vykhovannia ta sport, Vol. 98, T. 4, Chernihiv, 2012, pp. 288–292.
 5. Sokoliuk O. V. Vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv osnov zdorovia [Use of information technology in the training of future teachers of health bases]. Naukovyi visnyk Kremenetskooho oblasnoho humanitarno-pedahohichnoho instytutu im. Tarasa Shevchenka. Seriia: Pedahohika, 2013, Vol. 1, pp. 55–59.
 6. Sokolyuk O. V. Sotsialna zumovlenist protsesu formuvannia informatsiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv osnov zdorovia [Social predetermination of formation process of information competence of future teachers of health bases]. Suchasni informatsiini tekhnolohii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy, zb. nauk. Prats, Kyiv, Vinnytsia, 2013, Vol. 40, pp. 375–380.
 7. Sotsialno-prosvitnytski treninhy z formuvannia motyvatsii do zdorovoho sposobu zhyttia ta profilaktyky VIL/SNIDu [Social and educational training in building motivation to healthy living and HIV / AIDS prevention], navch.-metod. posibnyk dlia vykladachiv valeolohii, osnov medychnykh znan ta bezpeky zhyttyediialnosti, vchyteliv osnov zdorovia, stud. vyshch. ped. navch. zakl. S. V. Strashko, L. A. Zhyvotovska, O. D. Hrechyshkinatain. Kyiv, Osvita Ukrainy, 2006. 260 p.

УДК 37.015.62

Т. С. БОНДАРЕНКО, О. О. АГЄЄВА

ХМАРНІ ТЕХНОЛОГІЇ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ РОБІТНИКІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Запропоновано технологію використання хмарних сервісів пошукової системи Google для побудови системи моніторингу якості професійної підготовки майбутніх робітників залізничного профілю. Вказано, що ця система забезпечує комплексну підтримку системи моніторингу від створення відповідних форм і зберігання результатів у хмарному сховищі даних до обробки результатів моніторингу і менеджменту системи тестування на основі використання сервісу Google-Календар. Розглянуто можливість використання концепції BYOD для тестування навчальних досягнень учнів. Наведено переваги запропонованого підходу до моніторингу якості професійної підготовки майбутніх робітників залізничного профілю. Відзначено, що використання хмарних сервісів пошукової системи Google розширює межі дослідження у просторі і часі, робить процедуру моніторингу більш гнучкою і систематичною.

Ключові слова: моніторинг якості, комп'ютерне тестування, професійна підготовка, менеджмент системи моніторингу, хмарні сервіси.

Т. С. БОНДАРЕНКО, О. А. АГЄЄВА

ОБЛАЧНЫЕ ТЕХНОЛОГИИ МОНИТОРИНГА КАЧЕСТВА ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ РАБОТНИКОВ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОГО ПРОФИЛЯ

Предложена технология использования облачных сервисов поисковой системы Google для построения системы мониторинга качества профессиональной подготовки будущих квалифицированных работников железнодорожного профиля. Указано, что эта система обеспечивает комплексную поддержку системы мониторинга от создания соответствующих форм и хранения результатов в облачном хранилище данных к обработке результатов мониторинга и менеджмента системы на основе использования сервиса Google-Календарь. Рассмотрена возможность использования концепции BYOD для тестирования знаний учащихся. Приведены преимущества предложенного подхода к мониторингу качества профессиональной подготовки будущих работников железнодорожного профиля. Отмечено, что использование